

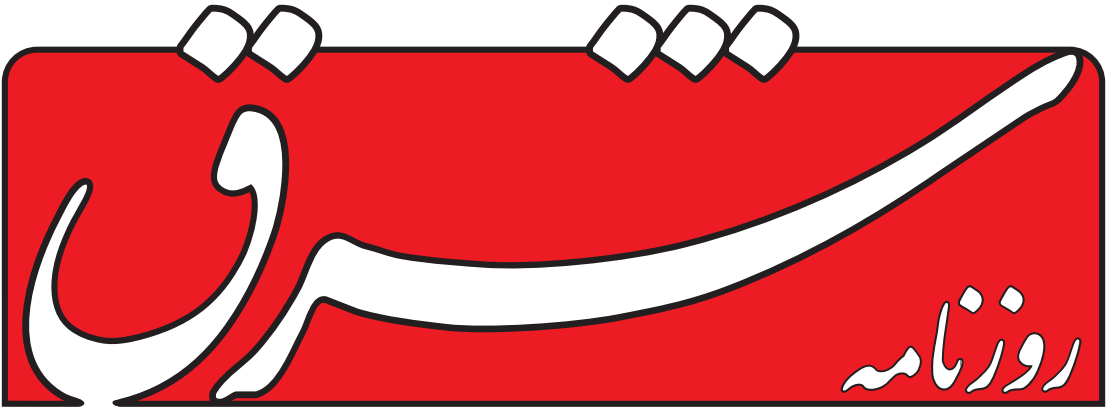

تلاش ناکام فراکسیون ولایی طرح سؤال از علی لاریجانی از حدنصاب افتاد

گروه سیاست: «طرح سؤال از رئیس مجلس» حتی یک روز هم دوام نیاورد و از حدنصاب افتاد. روز گذشته ۲۷ نماینده مجلس که از فراکسیون ولایی مجلس هستند و به جبهه پایداری نزدیک، در نامه‌ای خطاب به رئیس کمیسیون تدوین آیین‌نامه...

صفحه ۲

چهارشنبه ۷ آذر ۱۳۹۷ • ۲۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ • ۲۸ نوامبر ۲۰۱۸

گزارش میدانی «شرق» از نظارت برای حذف نرخ ارز آزاد

تعطیلی پاتوق دلالان ارزی

صفحه ۴

بررسی عملکرد دولت روحانی در گشت‌و‌گو با حسین مرعشی
روحانی باید در پیشگاه
تاریخ پاسخ‌گو باشد

صفحه ۶

با انتشار عکسی در فضای مجازی انتقاد به خادم‌الرضا شدن وزیر از سوی اصولگرایان

گروه سیاست: اخیرا عکسی در فضای مجازی از محمدجواد آذری جهرمی، وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات و حجت‌الاسلام والمسلمین ابراهیم رئیسی، تولیت آستان قدس رضوی منتشر شد که در آن عکس افتخار خادمی حرم امام رضا(ع) به جهرمی...

صفحه ۲

سال شانزدهم • شماره ۳۳۰۲ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

ساخت‌وساز اروپایی برای برجام

رضا نصری

بیش از ۵۰ سال است مقوله‌ای به اسم «ساخت‌وساز اروپا» -که بیشتر با عنوان فرانسوی آن - (Construction européenne) شناخته و استفاده می‌شود- در ادبیات و مباحث سیاسی اروپا ورود پیدا کرده است. امروزه کمتر تحلیگری می‌تواند به صورت جدی رفتارها، کنش‌ها، واکنش‌ها، سیاست‌ها و جهان‌بینی جریان‌های سیاسی قاره اروپا را بدون آنکه درک درستی از این مفهوم داشته باشد، پیش‌بینی کند. حقیقت این است که درباره رابطه اتحادیه اروپا با برجام نیز نمی‌شود به درک و پیش‌بینی درستی از رفتار اروپا بی‌آنکه مقوله «ساخت‌وساز اروپا» را در تحلیل‌ها لحاظ کرد، رسید. معتقد تحلیلگرانی که موضوع را با شناخت کافی از فضای سیاسی اروپا در ۵۰ سال اخیر و با لحاظ این مقوله بررسی می‌کنند، بیش از دیگران بر اهمیت حفظ برجام برای اتحادیه -حتی در ازای درگیری سیاسی با آمریکا- واقف هستند و نسبت به آینده توافق هسته‌ای خوش‌بینی بیشتری دارند. اما «ساخت‌وساز اروپا» چیست و در گفتمان سیاسی اروپا چه جایگاهی دارد؟ در تعریف متعارف، کلمه «ساخت‌وساز اروپا» به یک روند تاریخی و مستمر اشاره دارد که در آن دولت‌های اروپایی برخی اختیارات حاکمیتی و برخی حقوق «ملی» خود را به تدریج به نهادهای «اتحادیه اروپا» تفویض می‌کنند تا این بازیگر جدید، «منافع مشترک» آنها را در تصمیماتی که در سطح فراملی گرفته می‌شود، تأمین کند. پیدایش این روند نیز -بیش از هر عامل دیگری- متأثر از یک «برآورد امنیتی» و تجربه تلخ چندین جنگ (با محوریت فرانسه و آلمان) است که در آنها ده‌ها میلیون شهروند قاره اروپا جان خود را در فاصله سال‌های ۱۸۷۰ و ۱۹۴۵ میلادی (که شامل دو جنگ جهانی می‌شود) از دست دادند و ویرانی غیرقابل‌وصفی برجا گذاشتند. به عبارت دیگر، پروژه «اتحادیه اروپا» -و روند تشکیل آن- پدید آمدن رقابت‌های راهبردی و نظامی قدرت‌های قاره را مهار کرده و محیطی جدید، امن و هم‌افزاینده برای مردمان این سرزمین ایجاد کند؛ اما روند «ساخت‌وساز اروپا» یا «ادغام منافع قدرت‌ها» فقط یک روند سیاسی/حقوقی نیست و درک ظرافت‌ها و پیچیدگی‌های این مقوله از تعریف متعارف آن به‌مراتب فراتر می‌رود. در واقع، فرایند «ساخت‌وساز اروپا» نه‌تنها مستلزم ابتکارات و زمینه‌چینی‌های فنی و دقیق حقوقی و اداری است، بلکه یک «مهندسی اجتماعی» فراگیر، یک «فرهنگ‌سازی» گسترده، یک «هویت‌سازی» پیچیده و یک «روایت‌پردازی» سیستماتیک، مستمر و پرجالش را می‌طلبد که همواره با مقاومت و دشمنی شدید جریان‌های ناسیونالیست و ملی‌گرا -که تحت عنوان جریان «اتحادیه‌ستیز» (Euroceptic) ظهور کرده‌اند- مواجه می‌شود. به عبارت دیگر، صحنه سیاسی امروز اروپا، صحنه برخورد و رویارویی جبرانی است که -با استناد به درس‌های تاریخ- همچنان به ایده «اروپای واحد» وفادار مانده و جبرانی محافطه‌کار و کاه‌تندرو که گاهی حتی «مشترک‌المنافع» بودن قدرت‌های اروپا را نیز زیر سؤال می‌برد و با تکیه بر عواطف و احساسات پوپولیستی، به‌تدریج در صحنه سیاست این کشورها پیشرفت می‌کند و پروژه «ساخت‌وساز» را به چالش می‌کشد. اگر امروز رئیس‌جمهور فرانسه و صدراعظم آلمان از ضرورت تحکیم اتحادیه، استقلال بیشتر آن و حتی ضرورت ایجاد «ارتش اروپایی» سخن به میان می‌آورند، جریان‌های پوپولیستی مقابل نیز در فرانسه، آلمان، اتریش، لهستان، هلند و سایر کشورها رفته‌رفته کرسی‌های پارلمان‌ها را تصاحب می‌کنند و با تکیه بر پیمانی نانوخته با دونالد ترامپ و اروپا‌ستیزان ایالات متحده، روند ادغام اروپا و بالطبع روند تسکین تنش‌های تاریخی این قاره را با مشکل مواجه می‌کنند.

ادامه در صفحه ۱۳

یادداشت

کرسی مهم برای نماینده مستقل

عبدالله نامری
مدیرعامل ایرنا
در دولت اصلاحات

مستقل، مدیرمسئول رسانه‌ای است که اولاً سابقه و کسوت طولانی در عرصه مطبوعات دارد و تجربه دوران انتشار روزنامه او نشان داده که افت‌وخیزهای کمتری در مقایسه با جراید حتی اصلاح‌طلب دارد. مدیرمسئول «شرق» با اینکه همیشه هویت خود را حفظ کرده؛ اما توانسته نوعی گفتمان آموزشی و ترویجی را در میان خوانندگان خود گسترش دهد. امروز بعد از حدود ۱۷ سال وقتی به «شرق» بنگریم، با عکس‌ها، تیتراها، سرمقاله و مدنی بوده و نگاه توسعه‌گرا در زمینه اعطای مجوزها و غیرلازم‌بودن توقیف‌ها داشتند، اکثریت اعضای این هیئت نیز متأثر از آنان عمل می‌کردند. در یک جمع‌بندی می‌توان گفت هیئت نظارت بر مطبوعات کمتر رنگ و بوی مدنی و صنفی گرفته و کمتر مدیران مسئول متوجه اهمیت کرسی نمایندگی خود در این هیئت شده‌اند. وقتی رسانه‌ها و مطبوعات پل اتصال مردم با حاکمیت هستند، نمی‌توان یک طرف آن یعنی خود مدیران مطبوعات را نادیده گرفت. امروز که نشریات به دنبال انتخابات نماینده خود در هیئت نظارت بر مطبوعات و خبرگزاری‌ها هستند، به نظر می‌رسد می‌توان تلقی می‌شدند تا شهروند. زمان و تلاش لازم بود تا بتوانند به فرهنگ‌گزینش دست یابند و «حاکم بر سرنوشت خود» باشند. اما نکته مهم آنجاست که گفته شد: «در نگاه دکتر مصدق، هدف فقط به ملی شدن صنعت نفت محدود نبود؛ بلکه او تلاش می‌کرد تا به طور کامل به سلطه سیاسی، فرهنگی و اجتماعی انگلستان بر کشور ایران پایان بدهد».

یادداشت

دیپلماسی مهندسان!

فریدون مجلسی
تحلیلگر روابط بین‌الملل

شورای امنیت در مقابله با ادامه اشغال آذربایجان از سوی شوروی و در شورای امنیت و دادگاه لاهه در قضیه نفت و در مسائل استرداد جرایر ایرانی و قرارداد اوردرد وظایف حرفه‌ای خود را به‌درستی انجام داد. همچنین در سؤال از «دیپلماسی قدرت‌مند دولت مصدق در ملی‌کردن صنعت نفت» یاد می‌شود که مهم است. ملی‌کردن نفت از لحاظ قانونی امری داخلی بود و از لحاظ خارجی شکایتی به دادگاه لاهه و شورای امنیت شد و مصاحبه‌شونده محترم رفع شبهه کند. درباره کار بزرگ مرحوم مصدق در ملی‌کردن نفت ایران که در آن شرایط فقر و نیاز منبع اصلی درآمد ملی بود، تردیدی نیست. آن اقدام قانونی و مورد حمایت عمومی بود. گاهی دیده می‌شود که در اسطوره‌آفرینی از آن چهره محترم مبالغه و در برابر هرگونه نقد از ایشان و آن دوران چنان ممانعت می‌شود که در واقع در شان آن مرحوم نیست. خوشبختانه جناب مهندس توسلی در همین مصاحبه عملکرد آن مرحوم را نقدپذیر دانسته‌اند و جای خشنودی است که ایشان در جایگاه سیاسی معتبر خود در باب دیپلماسی معتقدند «گفت‌وگو برای ایران یک ضرورت است»؛ اما مصاحبه‌کننده در پرسش نخست خود به ضعف دیپلماسی، چه قبل و چه بعد از انقلاب اسلامی اشاره کرده است. البته می‌دانیم با توجه به دخالت مستقیم شاه و دربار نفوذ عملی دستگاه دیپلماسی قبل از انقلاب تحت‌الشعاع عملکرد مستقیم دربار بود؛ باین حال در عرصه‌های غیرسیاسی در جوامع بین‌المللی و همچنین در موضوعاتی مانند رجوع دعای به

ادامه در صفحه ۴

حرف اول

خاموشی برتولوچی

غلامرضا امامی

غروب آخرین نسل غول‌ها خاموشی ستاره رخشنده آسمان سینما... سازنده «آخرین امپراطور»، «آخرین تانگو»، «کارگردان بزرگ «بودای کوچک»؛ «برناردو برتولوچی»، برتولوچی ۷۷ سال پیش، شانزدهم مارس ۱۹۴۱ در شهر زیبای پارما، شهری در شمال ایتالیا زاده شد؛ در خاندانی هنرپروز، پدر شاعری شهره بود؛ مورخ هنر و منتقد سینما. نخست برتولوچی به ادبیات روی آورد، به کشف گوهر کلام دل بست. از ۱۵سالگی به کار نوشتن و داستان پرداخت. در ۲۱سالگی نخستین کتابش خوش درخشید. این کتاب جایزه نامی ادبی «ویارجو» Via Reggio Premio در ایتالیای شمالی بر او نصیبش کرد. نامش در کنار نام‌آوران جای گرفت که پس از او برندگان این جایزه شهره شدند؛ ادیبانی چون ایتالو کالوینو، آلبرتو مورایا و... دیدار و دوستی با «پازولینی» او را با سینما آشنا کرد؛ دنیای رنگ و نور، دنیایی پر جاذبه و جاذبه. «پازولینی» برای نشر نخستین کتاب «برتولوچی» یاری‌ها رسانده بود. برتولوچی به سال ۱۹۶۱ به دستگیری اول فیلم «اکاتونه» پازولینی درآمد.اکتون دیگر او به راه سینما درآمد بود. نگاه شاعرانه و اندیشه عدالت‌جویش در فیلم‌ها رخ می‌نمود.به راهی درآمد که پس از او چهرگانی نامی چون فردریکو فلینی، ویسکا و روسلینی کام گذارده بودند و آن را «نئورئالیسم ایتالیایی» می‌نامند.ساختن فیلم‌های نخستش بر پایه داستان‌هایی از داستایوفسکی و بورخس بود اما نگاه خیره‌اش بازنمایی دوران فاشیسم و کشف گوهر آزادی بود.در فیلم «کونفورمیت» ایدئولوژی فاشیسم و طرح موسولینی برای ترور استادی آزادی‌جو را به تصویر کشید. فیلم‌هایش جایزه‌ها برده؛ هرچند نمایش «آخرین تانگو» برایش مشکل‌آفرین شد و حکومت ایتالیا پنج سال از حقوق شهروندی محروم‌ش کرد اما در جشنواره فیلم ونیز برنده جایزه شیر طلایی و در جشنواره لوکارنو برنده جایزه یوزپلنگ شد.«آخرین امپراطور» در شصتمین دوره اسکار جایزه‌ها را برایش به ارمغان آورد. در ۹ بخش اسکار فیلمش بهترین شد؛ بهترین فیلم، بهترین کارگردان، بهترین فیلم‌نامه، بهترین موزیک و... این توفیقی بود یگانه که نصیب کسی نشده بود.به سال ۲۰۱۱ جشنواره کن نخل طلا را به دستان وی سپرد؛ گفتنی است که وی تنها ایتالیایی برنده اسکار است؛ فیلم‌های او بازتابی و روایتی بود از زمانه‌اش.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۱۵

Best
mattress

رجوع به صفحه ۳

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ — ۸۸۱۹۲۸۷۷

ایران‌نور

رجوع به صفحه ۵

جناب آقای مهندس حسین طاهر محمدی

انتصاب شایسته شما را به عنوان

عضو هیئت مدیره اتاق اصناف تهران

تبریک عرض می‌کنیم. موفقیت هر چه بیشتر

جنابعالی را از خداوند متعال خواستاریم.

مدیریت مرکز خرید نارون